

Manifest 25 de novembre de 2024 – Dia Internacional per a l'Eliminació de la Violència cap a les dones

25 de novembre de 2024

Avui, 25 de novembre és el Dia Internacional per a l'Eliminació de la Violència cap a les Dones. A l'Estat espanyol, sortim al carrer per denunciar que el patriarcat continua exercint la seva influència asfixiant, manifestant-se a través de diverses formes de violència masclista, amb un impacte heterogeni en les persones afectades.

L'acompanyament en aquesta lluita ha de tenir com a objectiu fonamental, a parer nostre, la reparació de la dignitat de les dones els drets de les quals han estat vulnerats simplement per ser dones. Les violències masclistes adopten diverses expressions, algunes tan cruentes i explícites com les agressions sexuals, mentre que unes altres es manifesten de manera més subtil. Les dades parlen per si soles. L'any 2022, 48.800 dones i nenes, aproximadament, van ser assassinades arreu del món per les seves parelles, segons un recent informe publicat per ONU Dones. No és l'única dada preocupant que es ressalta en aquest estudi: més de 640 milions de dones i nenes majors de 15 anys, el 21% de la població femenina mundial, van ser víctimes de la violència masclista per part de les seves parelles; mentre que 736 milions, una de cada tres, van patir violència sexual per part de les seves parelles.

També és alarmant el repunt de víctimes mortals de la violència masclista a l'Estat Espanyol, segons dades oficials del Ministeri d'Igualtat. El 2022, 50 dones van ser assassinades per les seves parelles, mentre que el 2023, en van ser 58. Des d'inicis d'any, la violència masclista ha

apagat la vida de 40 dones, 12 d'elles a Catalunya, la comunitat autònoma on s'han registrat més assassinats. Per la seva part, la plataforma independent feminicidio.net, ha registrat 83 assassinats de dones en el que portem d'any pel simple fet de ser dones, independentment, si el seu botxí és un home conegut o no per la víctima. L'any passat, en va comptabilitzar 103.

Alhora és preocupant l'augment de violacions, que es va donant sense fre des del 2021, segons dades del Ministeri de l'Interior. Enguany, de gener a juny s'han denunciat 2.465 violacions, i això suposa una xifra de 14 al dia. En el mateix període del 2021, es van denunciar 955 i en tan sols un any es van disparar fins a les 2.078. Des de llavors, no han parat d'incrementar-se any rere any. Amb tot, les violències sexuals continuen sent invisibilitzades i naturalitzades perquè moltes dones no acaben denunciant. Parlar de violències masclistes és parlar de desigualtat, de poder i control, i és abordar una problemàtica social que afecta el benestar i la convivència de la ciutadania, impeding la construcció d'una societat més justa, solidària i fraterna.

Les dones (cis i trans) han de conviure en la seva quotidianitat amb violències masclistes i microviolències que impregnen molts estrats de la nostra societat i que tenen com a objectiu humiliar-les, dominar-les, generar por i intimidació, en resum, silenciar-les i restringir les seves llibertats. Unes violències que, sovint, estan tan normalitzades, que s'obvia la responsabilitat de l'agressor i es responsabilitza la víctima, cosa que li pot despertar un sentiment de vergonya o culpabilitat. La dilatació en el temps dels processos judicials i la revictimització de les víctimes que han d'explicar la seva versió en reiterades ocasions en processos que són llargs i dolorosos, també comporta que moltes dones desestimen denunciar.

Les violències a dones LBT

D'altra banda, els diferents eixos de la interseccionalitat també afavoreixen que el masclisme s'acarnissa més amb les dones lesbianes, bisexuals i trans transiten, una agressió que encara impera amb més duresa si la persona és racialitzada. Així doncs, les dones LBT pateixen en les seves pròpies carns una doble discriminació: pel simple fet de ser dones i per la seva dissidència de gènere i sexual.

En el que portem de 2024 l'Observatori Contra l'LGTBI-fòbia ha registrat incidències patides per 37 dones lesbianes, bisexuals i trans per motius de lesbofòbia, bifòbia i transfòbia. És essencial dotar de recursos a través de marcs legals que treballin en la prevenció, detecció i intervenció de situacions discriminatòries, interpellant als Estats i poders públics per a eliminar la violència institucional i acompanyar a les víctimes en el seu procés de recuperació.

Reptes pendents per una societat lliure de violències masclistes

El feminisme s'erigeix en una força capital, rebel·lant-se contra aquesta dominació, assenyalant la gravetat de les violències cap a les dones i identificant els àmbits on es produeixen. Tenim molt a aprendre dels moviments feministes, que posen les cures i les persones al centre en tots els àmbits i, especialment, en el cas de les víctimes de la violència masclista perquè siguin reparades amb dignitat. També, són un exemple de sororitat en la seva lluita per reconèixer la veu de les dones que denuncien i acompanyar-les en el seu procés. En els darrers anys, els moviments feministes han fet importants avenços en la lluita dels drets de les dones com la modificació de la Llei 05/2008 del Dret de les Dones a Erradicar la Violència Masclista, l'obligatorietat que les empreses es dotin de plans d'igualtat per erradicar la violència masclista en l'àmbit laboral o la recent Llei «Només Sí és sí», posant el consentiment en el centre.

Amb tot, no és suficient i s'ha de continuar avançant per transformar els contextos socials on el masclisme es propaga,

com la justícia, l'educació, la salut, l'àmbit laboral i en els espais tant públics com privats. També, és un imperatiu desafiar l'imaginari que aquestes violències solen ser perpetrades per desconeguts en espais públics. Les violències s'acostumen a cometre per part d'amics, parelles, companys de treball, veïns, familiars o persones pròximes en els seus entorns. Per això, cal transformar la societat radicalment perquè les dones puguin viure amb igualtat de condicions i desenvolupar la seva vida amb total normalitat i sense el temor de ser reprimides o agredides pel seu gènere.

L'avenç de la ultradreta tant a Europa com en el món és una amenaça real per continuar avançant en una societat lliure de violències masclistes. A l'estat espanyol, l'extrema dreta té representació en la majoria de seus parlamentàries autonòmiques i també estatals, des d'on està difonent un discurs negacionista de la violència masclista alhora que promou l'odi contra els moviments feministes o aquelles persones que defensen el dret de la igualtat entre homes i dones. Una societat on no es respecten els drets del 50% de la seva població i on les agressions masclistes són normalitzades, mai podrà ser una societat lliure, justa i igualitària.

Per això, és essencial que tots els moviments que defensem els drets humans ens unim per frenar els seus discursos d'odi i la seva voluntat d'imposar polítiques per retrocedir en drets que han costat molts anys de lluita adquirir-los. Hem de continuar cap endavant, sense detenir-nos, amb fermesa i determinació; i, això, només ho aconseguirem amb el treball i el compromís de totes.

Dia per a l'eliminació de la violència contra les dones.

**OBSERVATORI
CONTRA
L'LGTBIFÒBIA**

Lobservatori.cat